

ærede Medlems Spørgsmaal om, hvorledes jeg vil stille mig til de Krav, der maatte komme frem, vedrørende den nærmere Udvikling af Børneloven.

Der næst spurgte det ærede Medlem mig, om jeg mente, Fru Bransholm egnede sig til at være Forstanderinde for en saadan Opdragelsesanstalt. Jeg vil dertil sige, at jeg anser ikke Fru Bransholm for at være den ideale Forstanderinde for en saadan Opdragelsesanstalt. Men hvor gaa vi hen og finde den ideale Forstanderinde? Jeg føler mig forvisset om, at hvor som helst vi søge, ville vi, efterhaanden som Aarene gaa, under Ledelsen af en Opdragelsesanstalt finde, at der kan være dette eller hint, som man fra en eller anden Side kan være misfornøjet med. Men naar det ærede Medlem mente, at Sagen dermed skulde være afgjort — og det var aabenbart det, der laa bag ved hans Spørgsmaal —, saa tager han fuldstændig fejl. Thi det, vi have talt om i disse Dage, hvor Spørgsmaalet om „Hebron“ har været til Behandling, har slet ikke været det Spørgsmaal, men det har været Spørgsmaalet, om de grufulde Anklager og Sigtelser, som det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds havde rettet mod Fru Bransholm og Forholdene paa „Hebron“, ere blevne bekræftede eller ikke ved de afholdte Forhør, og der er det fremdeles min Mening, at alle disse graverende Sigtelser og grufulde Anklager, som det ærede Medlem har rettet mod Fru Bransholm, ere under Forhørene faldne til Jorden, og det har jo ogsaa vist sig nu her i Dag, at det ærede Medlem i Mangel af bedre gentog den Tale, han holdt i forrige Uge, og at det ærede Medlem ikke er kommen ind paa en Paavisning af, at alle disse grufulde Ting have fundet Sted.

Det eneste, det ærede Medlem har taget fat paa, og hvad han ogsaa tog fat paa i sin forrige Tale i denne Henseende, var Spørgsmaalet om Stikkelsbærriset. Men hvad dette Spørgsmaal angaar, er Forholdet jo det, at der slet intet er blevet bevist i den Henseende. Der staa Paastand mod Paastand, og hvad den Pige angaar, som paastaar, at hun er bleven riset med Stikkelsbærris den Gang, hun var et lille Barn, saa er Forholdet jo det, at hun selv har forklaret, at hun fuldstændig havde glemt den Historie med Stikkelsbærriset. Hvis hun virkelig var bleven riset med Stikkelsbærris, endda saaledes at Blodet flød, vilde det have sat sit udslettelige Billede i hendes Sjæl. Hun havde imidlertid ganske glemt det,

indtil Hr. Sabroe spørger hende, om hun ikke er bleven riset med Stikkelsbærris. Saa staa det hele pludselig klart for hende. Den Historie viser ikke, at Stikkelsbærris have været anvendte, men den viser derimod, hvor let paavirkelige de Børn ere, og hvilken levende Fantasi de have. Jeg har den Tro — det kan jo være, jeg paa dette Punkt gør det ærede Medlem Uret —, at blandt de Spørgsmaal, som det ærede Medlem rundt om i Landet har rettet til de Piger, han har talt med, har ogsaa været det Spørgsmaal, om de ere blevne risede med Stikkelsbærris. Der foreligger nemlig blandt Akterne et Brev til Assessor Schrøder, hvori det ærede Medlem udtaler, at han har hørt, at Pigerne paa „Hebron“ til Tider bleve risede med Stikkelsbærris. Han vilde dog ikke tro derpaa. Men nu har denne Pige forklaret til det ærede Medlem, at hun er bleven riset med Stikkelsbærris. Paa Grundlag af dette Brev, tror jeg, at et af de Spørgsmaal, som det ærede Medlem har rettet til Pigerne fra „Hebron“, har været det, om de ere blevne risede med Stikkelsbærris. Og for denne Pige, som har haft en meget levende Fantasi — det fremgaar ogsaa af noget andet, som jeg straks skal komme til —, har det da pludselig staaet ganske klart og tydeligt: Jo, hun er bleven riset med Stikkelsbærris, saaledes at Blodet flød. Men denne Pige — og det er det, jeg sigtede til nu — er netop en af de Piger, som have gjort falsk Ed i Aarhus, som Fantasien løb af med, og som ved sin Forklaring i Aarhus, har forklaret Ting, som hun aldrig har oplevet.

Jeg tror derfor, jeg er fuldkommen berettiget til at sige, at angaaende det eneste Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om de grufulde Mishandlinger, som det ærede Medlem her under Forhandlingerne har fremført og fastholdt, foreligger der ikke noget som helst Bevis for, at saadanne Mishandlinger virkelig have fundet Sted.

Jeg skal naturligvis ikke inklade mig paa Punkt for Punkt at imødegaa den Tale, som det ærede Medlem har holdt i Gaar og i Dag, thi det vilde jo i Virkeligheden kun være at holde den Tale om igen, som jeg holdt i Lørdags og i Gaar, og som jeg dog tror endnu staa levende i ærede Medlemmers Erindring, og som jeg tror længe vil staa levende i Erindringen hos det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds.

Der er i alt Fald ikke meget af det,